

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Iosephi Speranzæ, Congregationis Oratorii Fanensis
Presbyteri, Scripturæ Selectæ**

Speranza, Giuseppe

Coloniæ Agrippinæ, 1659

103. In eos, qui divinis resistunt inspirationibus, quibusna[m] pœnis
animadvertat Deus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44265

Inspiratio-
nem Dei omnes
gaudent.

Alii.

1.Reg.3.

Prov.8.

varios in vineam suam, &c. Et egressus cir-
ca horam tertiam, &c. Iterum exit circa ho-
ram sextam, & nonam, &c. Circa undeci-
mam, &c. Conveniunt Patres, in qua-
cunque, non solum mundi, sed & homi-
nis ætate, Deum vocasse, & vocare ho-
mines. Primo mand. Alii: Primo statim di-
luculo, sive primò ut diluxit radius nimi-
rūm & usus ratione; Deus inspirat, Sic
aliqui in ipso sexto anno inspirationes ac-
cipiunt, ne dicam aream, in ipsis brachiis
martum & cum lacte nutricum, ut To-
leentinas, &c.

Josephus ait, Samuëlem vocatum an-
no ætatis duodecimo vocatione manife-
sta: nec mirum, quia tunc Sermo Domini
erat pretiosus. Ruperr. id est, rarus. O
quam multi nunc à teneris annis vocau-
tur, &c.

Nanquid non sapientia clamitat: Obser-
va juxta cuiuscunq; status conditionem
divinas inspirationes: In summis, excellisq;
veritibus, (in quibus Prælati, Religiosi)
super viam in mediis secesserunt (ubi perfecti:)
juxta portas civitatis in ipsis foris (ubi mer-
catores, Iudices, &c.) O viri, ad vos clama-
to. &c. Sic alibi: In compitu platearum,
(ubi juvenes vani) in plateis (ubi negotia-
tores) &c. Intelligite, parvuli, &c. omnes
inspirantur, parvuli, viri, senes, mulie-
ter, &c.

In eos, qui divinis resistunt inspi-
rationibus, quibus nam pénis
animadvertisat Deus

PVNCTVM CIII.

1.Mach.1.

Inspiracionum
negligentes de-
situuntur eis.

Exod.25.

Candelabrum
aureum cur ex
adversopanū
propositionis.

*P*ro Ena privatio luminis. Rebelleru-
mini permittit privari lumine. Pri-
mum, quod è templo abstulit Babyloni-
cus ille executor, fuit candelabrum au-
reum, in quo erant septem illa lucernæ
aureæ. Candelabrum hoc semper accen-
sum stabar è regione mensæ panum pro-
positionis: *Vi luceat ex adverso;* Ut in-
nueretur, quo lumine, qua cognitione
principia mens ejus, qui Sacramenta
fuscepit, pollicere debeat. *Ex adverso;* ut
Speranza Scripture selecta.

*A*videat, quid comedat, ne sine cognitione
sit frequens ad Sacra menta, &c. Avertat
à nobis Deus hoc damnum, furtum hoc
non permittat, ut scilicet infernalis Exe-
cutor à templo animæ lumen, cognitionemq;
rerum divinarum subripiat: hinc
enim fieret, ut ad sanctissimum Sacra-
mentum accederemus quidem, sed inde-
vote, sed tepide, sed perfundorū, sed si-
ne fructu, &c. O quam inde votū ille ac-
cedit ad Communione! Unde? Deest
candelabrum, subreptum fuit illi candela-
brum, &c. *Vt luceat ex adverso.* (*Vt vi-*
deat, quid comedat.)

Quis mibi det, ut sim juxtamenses pristi-
nos, quando lumen splendebat in tabernaculo
meo: &c. Olim tanto prædictus lumine
accedebat ad Sacra menta, &c. agebat de
rebus Dei, nunc cognitionem non habet,
gustum non habet, perdidit lumen, &
candelabrum, &c.

Quid mirum? Sacra menta suscipiunt psal.63.
non solum sine fructu, sed etiam cum
scandalo. *Fiat mens eorum (ante quorum*
oculos erat candelabrum tanti luminois,
*& cognitionis) in laqueum, & in retribu-
tiones, & in scandalum, &c. Suscepit ille
Sacramentum, vel quia sibi habet usum,
vel quia pudet omittere, &c. sed in scan-
dalum tum proprium, tum alienum. O
quot scandala patiuntur homines pii à
suscipientibus sine ullâ vitiorum eten-
datione Sacra menta, cum semper in eis
& passiones, & mali appareant mores,
&c. Vnde? Observantur oculi eorum, ne
videant. Obscurati sunt, lumen perdide-
reunt. *Et dorsum eorum semper incurva, &c. pto unde.*
Qui jam oculos illuminatos ad cælum
semper levabant, nunc curvato dorso ter-
ram intuentur, non sapiunt nisi terram,
non intelligunt nisi terram, cognitione
olim cœlestis facta est cognitione terre-
na, &c.*

Et hinc postea nulla Sacra mentorum
frequentia, tedium, difficultas, nausea.

Post subreptum candelabrum mox
mensam propositionis subripuit: *Ac-*
cepit candelabrum luminis, & mensam pro-
positionis, &c.

De his Apost. Ceteri verò excusat sunt, Rom. II.
ut scriptum est: Dedit illis Deus spiritum Isai. 6.

Iona. 12.
Theoph.
Compunctionis spiritus
spiritus.

compunctionis oculos, ne videant, & aures, ut A non audiant usque in hodiernum diem. Vbi Theoph. Deit, id est, finit, permisitque Deus, ut spiritum compunctionis habent. Compunctionem autem dicithabitum animi quendam pertinacem ad malum, & immutabilem. Horum itaq; insanabilem mentem, & in malo constanter, compunctionem appellat: quandoquidem et si hi & oculos haberent, quib; possent miracula intueri, & aures, quibus Domini doctrinam perciperent: his tam uerisque nihil opportune sunt usi; neque hoc modo sensus Christo Domino, sed ne Apostolis quidem accommodarunt. Sic, si quidam quasi clavo compunctas & confixas aures, oculos, mentemque habent. Ee usque in hodiernum diem, id est, ex Origene, usque ad finem vitæ eorum. His sunt, qui adhuc velamen habent expansum super oculos, &c.

2. Cor. 3.
Orig. hom. 7.
in Iosu.

Rom. 1.

Tolet. ibid.
Veritatem in
injustitia detinere quid.
Cajet. ibid.

Ira Dei de celo
quenam.

Veritatis de-
tentores gra-
titer luunt.

qua exardebet in eos, qui veritatem Dei in injustitia detinent, erit ira de cælo, ut sagittæ, &c. D. Chrysostom. per D. Chrysostom. hunc loc. iram Dei hic futurum judicium intelligit, cum Dominus in igne veniet. Persimili furore animadvertere in eos, qui divinis inspirationibus resiliunt, &c.

In injustitia detinent. Emphasis est in verbo, detinem; hoc est, captivam te- Claud. B. hunc loc. nent: sine detinent, id est, vim faciunt Guillard. in veritati cognitæ.

Qui talentum unum acceperat, aliens Matth. 25. sodi in terram, & abscondit pecuniam domini sui. Ubi Gregor. Unius talenti nomine intellectus tantummodo designatur. Hic dicitur propter talenti abusum, ligatis manibus, & pedibus projectus in tenebras exteriores: poena nimis cor responder culpa in tenebras detruditur, qui noluit operari secundum lumen, quod habuit in intellectu.

Lumen inspirationis efficax, &
operatrum est.

PVNCTVM CIV.

G Ratis eius in me vacua non fuit. Com- 1. Cor. 25. mune est tum Theologorum, tum Philosophorum omnium axioma, Deum, & naturam nihil agere frustra. De natura pater: nam quibusdam animalibus, Naturam nihil & avibus sub terra mansuris, vel in tenebris moraturis, ut talpis, vespertilionibus, &c. oculos non dedit, vel dedit in eptos ad lucem: aliis avibus, que in arduis ponunt nidum, & in præruptis silicibus morantur, quo inde escam contemplant, acutissimam visus aciem lata est, rapaces armavit unguibus, aquatiles fecit pedibus aptis ad natandum, &c. Quandam avem (mirabile dictu!) semper volitantem, nunquam quiescentem, in aere manducantem, in aere pererrantem, nidificantem, &c. fecit sine pedibus. Natura nihil facit frustra. Ut abhorret vacuum! Multò magis naturæ

Au-